

عنوان مقاله:

نقش هنرمندان در شکل گیری تئاتر خصوصی در ایران با تمرکز بر دوره پهلوی دوم

محل انتشار:

فصلنامه رهپویه هنرهای نمایشی، دوره 2، شماره 6 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

نیوشا ستاری - دانشجوی دکتری مطالعات تئاتر، دانشکدگان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

شیوا مسعودی - استادیار، دانشکدگان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر با شرح ویژگی های تئاتر خصوصی و تمایزش با تئاتر غیرخصوصی، به بررسی شکل گیری گروه های نمایشی و فعالیت آن ها در تئاتر ایران خاصه در دوره پهلوی دوم می پردازد. در این مقاله می توان دید که در دوره اول سلطنت محمدرضا پهلوی پیش از کودتای ۱۳۳۲ همانند دوره مشروطه (پیش از کودتای ۱۲۹۹) تلاش های قابل توجهی در راستای خصوصی سازی تئاتر انجام شده است. در این دو دوره گروه های نمایشی را احزاب یا گروه های سیاسی مستقل از دولت اداره کردند، که تئاترهایی مردمی به حساب می آمدند و با هدف آگاهی بخشی افکار عمومی شکل گرفته بودند. اما با آگاهی حکومت ها از چنین امکاناتی، تئاتر تبدیل شد به ابزاری در دست حکومت. بنابراین مقاله حاضر به دو پرسش زیر می پردازد: ۱. امکانات شکل گیری تئاتر خصوصی در ایران چگونه فراهم شد؟ ۲. چه عواملی مانع از شکل گیری ایده تئاتر خصوصی در ایران، خاصه در دوره پهلوی دوم، شده اند؟ با مطالعه و بررسی تئاتر در چهار دهه حکومت پهلوی دوم، می توان گفت هرچند عدم حمایت دولت و البته سنگ اندازی های حکومتی دلیلی بر شکل نگرفتن تئاتر خصوصی در ایران بوده است، اما مقاله حاضر همراهی و پشتیبانی برخی پیشکسوتان و پیشروان هنر تئاتر با برنامه های حکومت را که در کسوت مقامات دولتی بودند عامل اصلی شکل نگرفتن تئاتر خصوصی در دوره مورد نظر می داند.

کلمات کلیدی:

تئاتر خصوصی، تئاتر دولتی، دوره پهلوی دوم، خصوصی سازی تئاتر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2041978>

